

II

(Oznámenia)

OZNÁMENIA INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

EURÓPSKA KOMISIA

Oznámenie Komisie o štátnej pomoci pre filmy a iné audiovizuálne diela

(Text s významom pre EHP)

(2013/C 332/01)

1. ÚVOD

1. Audiovizuálne diela a obzvlášť filmy zohrávajú dôležitú úlohu pri formovaní európskych identít. Odrážajú kultúrnu rozmanitosť vyplývajúcu z rozdielnych tradícií a histórie členských štátov a regiónov EÚ. Audiovizuálne diela sú tovarom hospodárskeho charakteru, ktorý poskytuje široké možnosti pre vytváranie bohatstva a pracovných miest, ako aj tovarom kultúrneho charakteru, ktorý odráža a formuje naše spoločnosti.
2. Medzi audiovizuálnymi dielami majú obzvlášť významné postavenie filmy z dôvodu vysokých nákladov na ich produkciu a pre ich kultúrny význam. Rozpočty filmovej produkcie sú podstatne vyššie než náklady na ostatné audiovizuálne diela, sú omnoho častejšie predmetom medzinárodnej koprodukcie a trvanie ich využiteľnosti je dlhšie. Filmy majú osobitne silnú konkurenciu z krajín mimo Európy. Na druhej strane, európske audiovizuálne diela nie sú často šírené mimo ich krajiny pôvodu.
3. Toto obmedzené šírenie je dôsledkom toho, že sa európsky audiovizuálny sektor triešti na národné, ba dokonca regionálne trhy. Kým na jednej strane je to vyjadrením jazykovej a kultúrnej rozmanitosti Európy, faktor geografickej blízkosti je na druhej strane zakomponovaný aj do verejnej podpory európskej audiovizuálnej tvorby, prostredníctvom ktorej celoštátne, regionálne alebo miestne schémy financovania podporujú malé produkčné spoločnosti.
4. Všeobecne sa uznáva, že štátna pomoc zohráva významnú úlohu pri zachovaní európskej filmovej produkcie. Pre producentov filmov je zložitité získať vopred dostatočnú komerčnú podporu na zaistenie finančného balíka, ktorý je potrebný na to, aby sa mohli produkčné projekty realizovať. Vysoké riziko spojené s ich podnikateľskou činnosťou a projektmi spolu s vnímanou nedostatočnou ziskovosťou sektora vedú k jeho závislosti od štátnej pomoci. Za čisto trhových podmienok by mnohé z týchto filmov nevznikli z dôvodu kombinácie vyžadovaných vysokých investícií a obmedzeného okruhu divákov európskych audiovizuálnych diel. Za týchto okolností zohráva podpora audiovizuálnej produkcie zo strany Komisie a členských štátov kľúčovú úlohu, ktorá spočíva v tom, aby členské štáty mohli ukázať svoju domácu kultúru a tvorivé schopnosti, a tým odrážať rozmanitosť a bohatstvo európskej kultúry.
5. MEDIA, program Európskej únie na podporu filmového, televízneho a mediálneho priemyslu ponúka rôzne schémy financovania, z ktorých každá je zameraná na inú oblasť audiovizuálneho sektora, vrátane schém pre producentov, distribútorov, predajcov, organizátorov kurzov odbornej prípravy, operátorov pracujúcich s novými digitálnymi technológiami, operátorov platforiem „video na požiadanie (VoD)“, vystavovateľov a organizátorov festivalov, trhov a propagačných podujatí. Program

podporuje šírenie a propagáciu európskych filmov s osobitným dôrazom na európske filmy z neštátnej produkcie. Tieto činnosti budú pokračovať v podprograme MEDIA v rámci nového európskeho programu na podporu sektorov kultúry a tvorivosti Tvorivá Európa.

2. PREČO PODLIEHA ŠTÁTNA POMOC PRE FILMY A INÉ AUDIOVIZUÁLNE DIELA KONTROLE?

6. Členské štáty zaviedli celú škálu opatrení na podporu produkcie filmov, televíznych programov a iných audiovizuálnych diel. Odhaduje sa, že členské štáty poskytujú na podporu filmu celkovo tri miliardy EUR ročne ⁽¹⁾. Toto financovanie sa zabezpečuje prostredníctvom vyše 600 vnútroštátnych, regionálnych a miestnych schém podpory. Pri týchto opatreniach sa vychádza tak z kultúrnych, ako aj odvetvových úvah. Ich hlavným kultúrnym cieľom je zabezpečiť, aby audiovizuálne médiá (film a televízia) boli odrazom národných a regionálnych kultúr a tvorivého potenciálu. Na druhej strane je ich cieľom vytvoriť rozhodujúci objem činností, ktorý je potrebný na vytvorenie dynamiky pre rozvoj a konsolidáciu odvetvia prostredníctvom zakladania zdravých produkčných podnikov a rozvoja trvalého zdroja kvalifikovanej a skúsenej pracovnej sily.
7. Vďaka tejto podpore sa EÚ stala jedným z najväčších producentov filmov na svete. Filmový priemysel EÚ v roku 2012 vyprodukoval 1 299 celovečerných filmov v porovnaní s 817 filmami v USA (2011) alebo 1 255 filmami v Indii (2011). V roku 2012 bola v Európe návštevnosť kín v počte 933,3 miliónov vstupov ⁽²⁾. V roku 2008 bola hodnota európskeho audiovizuálneho trhu filmovej zábavy odhadovaná na 17 miliárd EUR ⁽³⁾. V audiovizuálnom sektore je v Európskej únii zamestnaných viac ako jeden milión ľudí ⁽⁴⁾.
8. Tým je filmová produkcia a distribúcia nielen kultúrnou, ale aj významnou hospodárskou činnosťou. Okrem toho sú filmoví producenti aktívni na medzinárodnej úrovni a s audiovizuálnymi dielami sa obchoduje v medzinárodnom meradle. To znamená, že takáto pomoc vo forme grantov, daňových stimulov alebo iných druhov finančnej podpory môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Producenti a audiovizuálne diela, ktoré získajú takúto podporu, majú pravdepodobne finančnú, a teda aj konkurenčnú výhodu oproti tým, ktorí túto podporu nemajú. Takáto podpora preto môže narušiť hospodársku súťaž a považuje sa za štátnu pomoc podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Podľa článku 108 ZFEÚ je preto Komisia povinná posúdiť zlučiteľnosť pomoci audiovizuálnemu sektoru s vnútorným trhom, ako to robí v prípade opatrení štátnej pomoci v iných sektoroch.
9. V tejto súvislosti je dôležité uviesť, že zmluva uznáva, že podpora kultúry má pre Európsku úniu a jej členské štáty mimoriadny význam, a to tým, že kultúru zaradila medzi politiky Únie, ktoré sú výslovne uvedené v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Článok 167 ods. 2 ZFEÚ znie:

„Činnosť Únie sa zameriava na podporu spolupráce medzi členskými štátmi a v prípade potreby na podporu a dopĺňanie ich činnosti v nasledujúcich oblastiach:

[...]

— umelecká a literárna tvorba vrátane audiovizuálnej oblasti.“

10. Článok 167 ods. 4 ZFEÚ znie:

„Únia zohľadní kultúrne aspekty vo svojej činnosti podľa iných ustanovení zmlúv, a to predovšetkým tak, aby sa rešpektovala a podporovala rozmanitosť jej kultúr.“

⁽¹⁾ 2,1 miliardy EUR podpory ročne sa poskytujú z európskych filmových fondov (<http://www.obs.coe.int/about/oea/pr/fundingreport2011.html>). Podľa štúdie o hospodárskom a kultúrnom dosahu podmienok územnej viazanosti v schémach podpory filmu poskytujú členské štáty okrem toho približne jednu miliardu EUR ročne prostredníctvom daňových stimulov pre film, http://ec.europa.eu/avpolicy/info_centre/library/studies/index_en.htm#territorialisation

⁽²⁾ Zdroj: Focus 2012 — *World film market trends* (Trhové trendy svetového filmu), Európske audiovizuálne observatórium, máj 2012.

⁽³⁾ PWC Global Entertainment and Media Outlook 2009 – 2013, jún 2009, s. 193.

⁽⁴⁾ Štúdia, ktorú vypracovala spoločnosť KEA European Affairs, Multi-Territory Licensing of Audiovisual Works in the European Union (Multiteritoriálne udeľovanie licencií pre audiovizuálne diela v Európskej únii), záverečná správa vypracovaná pre Európsku komisiu, GR pre informačnú spoločnosť a média, október 2010, s. 21, <http://www.keanet.eu/docs/mtl%20-%20full%20report%20en.pdf>

11. V článku 107 ods. 1 ZFEÚ sa zakazuje pomoc poskytnutá štátom alebo zo štátnych zdrojov, ktorá narúša alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže a obchodu medzi členskými štátmi. Komisia však môže určitú štátnu pomoc vyňať z tohto zákazu. Jedna z týchto výnimiek je vymedzená v článku 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ a týka sa pomoci na podporu kultúry, ak takáto pomoc nemá nepriaznivý vplyv na hospodársku súťaž a obchodné podmienky v takom rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom.
12. V pravidlách zmluvy o kontrole štátnej pomoci sa uznávajú osobitosti kultúry a hospodárskych činností, ktoré s ňou súvisia. Pomoc pre audiovizuálne diela prispieva k strednodobej až dlhodobej udržateľnosti európskeho filmu a audiovizuálnych sektorov vo všetkých členských štátoch a zvyšuje kultúrnu rozmanitosť výberu diel, ktoré sú dostupné európskemu publiku.
13. Ako zmluvná strana Dohovoru UNESCO o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov sa Európska únia, rovnako ako členské štáty EÚ, zaviazala začleniť kultúrny rozmer ako dôležitú súčasť do svojich politík.

3. VÝVOJ OD ROKU 2001

14. Kritériá posudzovania štátnej pomoci pre výrobu filmov a iných audiovizuálnych diel boli pôvodne stanovené v oznámení o kinematografii v roku 2001 ⁽¹⁾. Platnosť týchto kritérií bola predĺžená v rokoch 2004 ⁽²⁾, 2007 ⁽³⁾ a 2009 ⁽⁴⁾ a uplynula 31. decembra 2012. Toto oznámenie sleduje hlavné línie oznámenia z roku 2011, no zároveň reaguje na rad trendov, ktoré vznikli od roku 2001.
15. Schémy pomoci, ktoré schválila Komisia od nadobudnutia účinnosti pravidiel z roku 2001, ukazujú, že členské štáty využívajú širokú škálu mechanizmov a podmienok pomoci. Väčšina schém sleduje model, pre ktorý boli kritéria posudzovania uvedené v oznámení z roku 2001 vypracované, konkrétne ide o granty poskytnuté na vybrané filmové produkcie, pri ktorých sa maximálna výška pomoci určuje ako percentuálny podiel rozpočtu príjemcu pomoci na produkciu. Čoraz viac členských štátov však zavádza schémy, v rámci ktorých sa výška pomoci definuje ako percentuálny podiel výdavkov na produkčnú činnosť, ktorá sa vykonáva len v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje. Tieto schémy často predpokladajú daňové úľavy alebo sú iným spôsobom vytvorené tak, že sa automaticky uplatňujú na filmy, ktoré spĺňajú určité kritéria spôsobilosti pre poskytnutie pomoci. V porovnaní s filmovými fondmi, v prípade ktorých sa podpora jednotlivým filmom poskytuje individuálne na základe žiadosti, tieto schémy s automatickým uplatňovaním stavajú filmových producentov do pozície, aby už vo fáze plánovania a vývoja filmu naplánovali predpokladané financovanie.
16. Pokiaľ ide o rozsah činností, na ktoré sa poskytuje pomoc, niektoré členské štáty takisto poskytujú pomoc na iné činnosti, než je filmová produkcia. To zahŕňa pomoc na filmovú distribúciu alebo pre kiná, napr. na podporu kín na vidieku alebo klubových kín, či už vo všeobecnosti alebo na pokrytie ich nákladov na renováciu a modernizáciu vrátane nákladov spojených s ich prechodom na digitálne premietanie. Niektoré členské štáty podporujú audiovizuálne projekty, ktoré idú nad rámec tradičného poňatia filmovej a televíznej produkcie; ide najmä o interaktívne produkty ako transmediálne diela alebo videohry. V takýchto prípadoch používala Komisia vždy, keď jej takáto pomoc bola oznámená, kritériá z oznámenia o kinematografii ako pomôcku na posúdenie nevyhnutnosti, primeranosti a adekvátnosti pomoci. Komisia takisto konštatovala, že medzi členskými štátmi existuje konkurencia vo využívaní štátnej pomoci na prilákanie investícií zo strany veľkých filmových produkčných spoločností z tretích krajín. Tieto aspekty sa v oznámení z roku 2001 nezohľadnili.
17. Už v oznámení z roku 2001 sa uviedlo, že Komisia preskúma maximálnu úroveň povinnosti územnej viazanosti výdavkov v tomto sektore, ktorá je povolená podľa pravidiel štátnej pomoci. Povinnosť územnej viazanosti výdavkov v schémach financovania filmov vyžaduje, aby sa určitá časť rozpočtu podporovaného filmu vynaložila v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje. Pri predĺžení kritérií v roku

⁽¹⁾ Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o určitých právnych aspektoch súvisiacich s kinematografickými a inými audiovizuálnymi dielami, Ú. v. ES C 43, 16.2.2002, s. 6.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 123, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 134, 16.6.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 31, 7.2.2009, s. 1.

2004 sa povinnosť územnej viazanosti výdavkov v schémach financovania filmov označila ako aspekt, ktorý sa musí ďalej posúdiť vzhľadom na jeho súlad so zásadami vnútorného trhu podľa zmluvy. Je takisto potrebné zohľadniť judikatúru Súdneho dvora prijatú od roku 2001 o dôležitosti vnútorného trhu, pokiaľ ide o pravidlá pôvodu tovarov a služieb ⁽¹⁾.

18. Aj pri uplatňovaní „kultúrneho testu“ sa v praxi vyskytli problémy. Zlučiteľnosť pomoci na filmovú produkciu sa posudzuje podľa článku 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ, v ktorom sa stanovuje možnosť poskytnúť pomoc „na podporu kultúry“. V oznámení z roku 2001 sa vyžadovalo, aby pomoc bola určená na realizáciu produktu z oblasti kultúry. Podrobné preskúmanie Komisie týkajúce sa kultúrnych kritérií v schémach podpory filmu považovali členské štáty za kontroverzné, najmä vzhľadom na zásadu subsidiarity.
19. Preto pri predĺžení kritérií posudzovania štátnej pomoci stanovených v oznámení o kinematografii z roku 2001 v roku 2009 Komisia konštatovala, že existuje potreba ďalších úvah o dôsledkoch tohto vývoja, ako aj potreba preskúmania kritérií posudzovania.

4. KONKRÉTNE ZMENY

20. Toto oznámenie je zamerané na vyššie uvedené otázky a obsahuje zmeny kritérií stanovených v oznámení z roku 2001. Predovšetkým sa vzťahuje na štátnu pomoc na širší rozsah činností, zdôrazňuje sa v ňom zásada subsidiarity v oblasti kultúrnej politiky a dodržiavanie zásad vnútorného trhu, zavádza sa ním vyššia maximálna intenzita pomoci na cezhraničné produkcie a zabezpečuje ochranu filmového dedičstva a prístup k nemu. Komisia je presvedčená, že tieto zmeny sú potrebné vzhľadom na vývoj od roku 2001 a že sa nimi prispeje k posilneniu konkurencieschopnosti a celoeurópskeho charakteru európskych diel v budúcnosti.

4.1. Rozsah činností

21. Pokiaľ ide o rozsah činností, na ktoré sa toto oznámenie vzťahuje, kritériá štátnej pomoci stanovené v oznámení o kinematografii z roku 2001 sa zameriavali na produkciu filmov. Ako už bolo uvedené, niektoré členské štáty však takisto poskytujú podporu na iné súvisiace činnosti, ako sú tvorba scenárov, rozvoj, filmová distribúcia alebo propagácia filmov (vrátane filmových festivaloch). Cieľ chrániť a podporovať kultúrnu rozmanitosť Európy prostredníctvom audiovizuálnych diel sa dá dosiahnuť, len ak tieto diela uvidí široké publikum. Pomoc len výrobe nesie v sebe riziká, že sa zvýši ponuka audiovizuálnych diel bez toho, aby výsledné audiovizuálne diela boli riadne distribuované alebo dostatočne propagované. Je preto vhodné, aby pomoc mohla pokrývať všetky aspekty filmovej výroby počínajúc vytvorením koncepcie príbehu až po jeho sprostredkovanie divákovi.
22. Pokiaľ ide o pomoc pre kiná, predmetné sumy obyčajne nedosahujú veľkú výšku, takže napríklad kiná na vidieku a klubové kiná by mali mať dostatok prostriedkov vďaka úrovni pomoci, ktorá patrí do pôsobnosti nariadenia o pomoci *de minimis* ⁽²⁾. Ak však členský štát vie odôvodniť požiadavku väčšej podpory kín, táto pomoc sa bude posudzovať podľa tohto oznámenia ako podpora kultúry v zmysle článku 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ. Pomoc pre kiná podporuje kultúru, pretože základným účelom kín je šírenie kultúrneho produktu alebo filmu.
23. Niektoré členské štáty zvažovali podporu na audiovizuálne projekty, ktoré presahujú rámec tradičného poňatia filmovej a televíznej produkcie. Transmediálne podávanie príbehu (známe aj ako viacplatformové alebo intermediálne podávanie príbehu) je technika podávania príbehu cez viacnásobné platformy a formáty s využitím digitálnej technológie; ide napríklad o filmy a videohry. Je pritom dôležité si uvedomiť, že tieto časti obsahu sú navzájom prepojené ⁽³⁾. Keďže transmediálne projekty sú nevyhnutne spojené s výrobou filmu, zložka filmovej produkcie sa považuje za audiovizuálne dielo v rámci rozsahu pôsobnosti tohto oznámenia.

⁽¹⁾ Najmä rozsudok Súdneho Dvora z 10. marca 2005 vo veci Laboratoires Fournier (C-39/04), Zb. 2005 I-2057.

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1998/2006 z 15. decembra 2006 o uplatňovaní článkov 87 a 88 zmluvy na pomoc *de minimis*, Ú. v. EÚ L 379, 28.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ Netreba ich zamieňať s tradičnými multiplatformovými mediálnymi franšízami, voľnými pokračovaniami príbehov alebo adaptáciami.

24. A naopak, hoci videohry môžu v nadchádzajúcich rokoch predstavovať jednu z najrýchlejšie rastúcich foriem masmédií, nie všetky videohry sa nevyhnutne zaraďujú medzi audiovizuálne diela alebo kultúrne produkty. Pre videohry sú príznačné iné charakteristiky, pokiaľ ide o výrobu, distribúciu, marketing a ich využívanie, ako je tomu v prípade filmov. Preto sa pravidlá navrhnuté pre filmovú produkciu nemôžu automaticky uplatňovať aj na videohry. Okrem toho v porovnaní s filmovým a televíznym sektorom nemá Komisia k dispozícii dostačujúci počet rozhodnutí o štátnej pomoci v oblasti videohier. Toto oznámenie sa preto nevzťahuje na pomoc poskytovanú na videohry. Akékoľvek opatrenia pomoci na podporu videohier, ktoré nespĺňajú podmienky všeobecného nariadenia o skupinových výnimkách⁽¹⁾ alebo nariadenia o pomoci *de minimis*, sa budú naďalej posudzovať jednotlivo. Pokiaľ by bolo možné preukázať potrebu schémy pomoci zameranej na videohry, ktoré majú kultúrny alebo vzdelávací účel, Komisia bude analogicky uplatňovať kritéria intenzity pomoci uvedené v tomto oznámení.

4.2. Kultúrne kritérium

25. Aby bola pomoc audiovizuálnemu sektoru zlučiteľná s článkom 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ, musí podporovať kultúru. V súlade so zásadou subsidiarity zakotvenej v článku 5 Zmluvy o EÚ je vymedzenie pojmu „kultúrne aktivity“ predovšetkým povinnosťou členských štátov. Pri posudzovaní schémy audiovizuálnej podpory Komisia uznáva, že jej úloha sa obmedzuje na overovanie toho, či v členských štátoch fungujú náležité účinné overovacie mechanizmy, ktoré sú schopné zabrániť zjavným chybám. To by sa dosiahlo tým, že by buď existoval postup výberu, v rámci ktorého by sa na základe kultúrnych kritérií určili audiovizuálne diela, ktoré by mali využiť výhodu pomoci, alebo kultúrny profil, ktorému by mali audiovizuálne diela vyhovovať, aby mohli využiť pomoc. V súlade s Dohovorom UNESCO o ochrane a podpore rôznorodosti kultúrneho prejavu z roku 2005⁽²⁾ Komisia podotýka, že skutočnosť, že určitý film má komerčný charakter, nebráni tomu, aby bol hodnotný aj z kultúrneho hľadiska.
26. Jazyková rozmanitosť je dôležitým prvkom kultúrnej rozmanitosti, a preto ochrana a podpora používania jedného alebo niekoľkých jazykov členského štátu takisto slúži na podporu kultúry⁽³⁾. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora môže podpora jazyka členského štátu⁽⁴⁾, ako aj kultúrna politika⁽⁵⁾ predstavovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorý by odôvodňoval obmedzenie slobodného poskytovania služieb. Členský štát môže preto ako podmienku pre pomoc vyžadovať okrem iného to, aby sa film produkoval v určitom jazyku, ak sa stanoví, že táto požiadavka je potrebná a primeraná na sledovanie kultúrneho cieľa v audiovizuálnom sektore, ktorý môže takisto podporovať slobodu prejavu rôznych sociálnych, náboženských, filozofických alebo lingvistických zoskupení, ktoré sú v danom regióne. Skutočnosť, že takéto kritérium môže v praxi predstavovať výhodu pre kinematografické produkčné spoločnosti, ktoré pracujú v jazyku, na ktorý sa uvedené kritérium vzťahuje, sa javí, že ide ruka v ruku so sledovaným cieľom⁽⁶⁾.

4.3. Povinnosť územnej viazanosti výdavkov

27. Povinnosti uloženej orgánmi poskytujúcimi pomoc, aby filmoví producenti vynaložili určitú časť rozpočtu na filmovú produkciu na určitom území (tzv. povinnosť územnej viazanosti výdavkov), bola venovaná osobitná pozornosť od obdobia, keď Komisia začala sledovať schémy podpory filmu. Oznámenie o kinematografii z roku 2001 umožnilo členským štátom požadovať, aby až do 80 % celkového potrebného rozpočtu pre film bolo vynaložených na ich území. Schémy, v rámci ktorých sa výška pomoci definuje ako percentuálny podiel výdavkov na produkčnú činnosť, ktorá sa vykonáva

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článkov 87 a 88 zmluvy (všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách), Ú. v. EÚ L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽²⁾ V jeho článku 4 ods. 4 sa stanovuje: „Kultúrne aktivity, tovary a služby sú aktivity, tovary a služby, ktoré (...) stelesňujú alebo odovzdávajú kultúrne prejavy nezávisle od obchodnej hodnoty, ktorú môžu mať. Kultúrne aktivity môžu mať účel samy osebe alebo môžu prispievať k produkcii kultúrnych tovarov a služieb.“

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 5. marca 2009, UTECA, vec C-222/07, body 27 – 33.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 13. decembra 2007, *United Pan-Europe Communications Belgium*, vec C-250/06, bod 43.

⁽⁵⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 28. októbra 1999, ARD, vec C-6/98, bod 50.

⁽⁶⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 5. marca 2009, UTECA, vec C-222/07, body 34, 36.

v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje, sa už svojou koncepciou snažia získať čo najviac produkčnej činnosti v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje, a obsahujú neoddeliteľný prvok územnej viazanosti výdavkov. V oznámení o kinematografii je potrebné zohľadniť tieto odlišné typy schém pomoci, ktoré sú v súčasnosti zavedené.

28. Povinnosť územnej viazanosti výdavkov predstavuje obmedzenie pre vnútorný trh audiovizuálnej produkcie. Komisia preto dala vypracovať externú štúdiu o podmienkach územnej viazanosti ukladaných na audiovizuálnu produkciu, ktorá bola dokončená v roku 2008 ⁽¹⁾. Ako sa uviedlo pri predložení kritérií oznámenia o kinematografii v roku 2009, závery štúdie boli celkovo nejednoznačné v otázke, či pozitívne účinky podmienok územnej viazanosti prevládali alebo neprevládali nad negatívnymi účinkami.
29. Podľa tejto štúdie sa však zdá, že náklady na filmovú produkciu sú vyššie v krajinách, ktoré uplatňujú podmienky územnej viazanosti, než v krajinách, ktoré tak nerobia. V rámci štúdie sa takisto zistilo, že podmienky územnej viazanosti môžu predstavovať určité prekážky pre koprodukcie, v dôsledku čoho môžu byť menej efektívne. Celkovo z uvedenej štúdie vyplynulo, že obmedzujúcejšia povinnosť územnej viazanosti výdavkov nevedie k pozitívnym účinkom dostatočným na odôvodnenie zachovania súčasného stupňa obmedzení. Takisto so zreteľom na sledované ciele sa nepreukázala nevyhnutnosť týchto podmienok.
30. Vnútroštátne opatrenie, ktoré bráni vo výkone základných slobôd zaručených zmluvou, môže byť akceptovateľné len pri dodržaní niekoľkých podmienok: musí sa ním sledovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu, musí byť spôsobilé zabezpečiť dosiahnutie cieľa, ktorý sa ním sleduje, a nesmie ísť nad rámec toho, čo je na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné ⁽²⁾. Špecifické charakteristiky filmového priemyslu, najmä mimoriadna mobilita produkcií, a podpora kultúrnej rozmanitosti, národnej kultúry a jazykov, môžu predstavovať naliehavú požiadavku všeobecného záujmu, ktorá je spôsobilá odôvodniť obmedzenie výkonu základných slobôd. Komisia preto naďalej uznáva, že do určitej miery môžu byť tieto podmienky nevyhnutné na zachovanie rozhodujúceho rozsahu infraštruktúry pre filmovú produkciu v členskom štáte alebo regióne, ktorý pomoc poskytuje.
31. Takmer žiadny členský štát neukladá povinnosť územnej viazanosti výdavkov do stropu 80 % rozpočtu na produkciu, ktorý je povolený v oznámení z roku 2001. Niektoré členské štáty nemajú vo svojich schémach povinnosť územnej viazanosti výdavkov vôbec. Mnohé regionálne schémy sú viazané na výšku pomoci a vyžadujú, že 100 % alebo 150 % výšky tejto pomoci sa musí alebo by sa mala vynaložiť v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje, bez toho, aby sa určil pôvod subdodávateľských služieb alebo pôvod tovaru použitého v produkcii. V rámci niektorých schém môže producent, ktorý dostáva pomoc, vynaložiť minimálne 20 % rozpočtu na produkciu mimo uvedeného členského štátu. Niektoré členské štáty stanovujú pomoc na film ako percentuálny podiel výlučne miestnych výdavkov.
32. Výška výdavkov, ktoré podliehajú povinnosti územnej viazanosti výdavkov, by mala byť aspoň primeraná skutočnému finančnému záväzku členského štátu a nie celkovému rozpočtu na produkciu. Táto podmienka sa však v prípade kritéria územnej viazanosti uvedeného v oznámení z roku 2001 automaticky neuplatňovala ⁽³⁾.
33. V podstate existujú dva rôzne mechanizmy pomoci, ktoré uplatňujú členské štáty poskytujúce pomoc na filmovú produkciu:
- pomoc poskytnutá – napr. prostredníctvom výberovej komisie – vo forme priamych grantov, napr. definovaná ako percentuálny podiel rozpočtu na produkciu a
 - pomoc poskytnutá a definovaná ako podiel výdavkov na produkciu v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje (napr. daňový stimul).

⁽¹⁾ Štúdia z roku 2008 o hospodárskom a kultúrnom vplyve ustanovení o územnej viazanosti schém štátnej pomoci pre filmy a audiovizuálne produkcie, a to najmä na koprodukcie (Study on the Economic and Cultural Impact, notably on Co-productions, of Territorialisation Clauses of state aid Schemes for Films and Audiovisual Productions), http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/library/studies/territ/territ_rep.pdf

⁽²⁾ Rozsudok UTECA, vec C-222/07, § 25.

⁽³⁾ Napríklad: Producent filmu s rozpočtom 10 miliónov EUR požiada o pomoc zo schémy poskytujúcej najviac 1 milión EUR na jeden film. Je neprimerané vylúčiť tento film zo schémy z dôvodu, že producent neplánuje minúť aspoň 8 miliónov EUR z rozpočtu na produkciu na území štátu, ktorý pomoc poskytuje.

34. V odseku 50 sa stanovujú obmedzenia pre každý mechanizmus, v rámci ktorých Komisia môže akceptovať, že členský štát uplatňuje povinnosť územnej viazanosti výdavkov, ktoré by sa ešte mohli považovať za potrebné a primerané kultúrnemu cieľu.
35. V prípade pomoci poskytovanej vo forme grantov by maximálna úroveň povinnosti územnej viazanosti výdavkov mala byť obmedzená na 160 % výšky pomoci. To zodpovedá predchádzajúcemu pravidlu, ktorým bolo „80 % rozpočtu na produkciu“, keď intenzita pomoci dosiahne všeobecnú maximálnu úroveň stanovenú v odseku 52 bode 2, konkrétne 50 % rozpočtu na produkciu ⁽¹⁾.
36. V prípade pomoci poskytovanej ako percentuálny podiel výdavkov na produkčnú činnosť v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje, existuje motivácia utrátiť v tomto členskom štáte viac s cieľom dostať väčšiu pomoc. Obmedzenie oprávnenej produkčnej činnosti na tú, ktorá sa vykonáva v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje, je územné obmedzenie. Následne na stanovenie obmedzenia, ktoré je porovnateľné s obmedzením pre granty, je maximálna výška výdavkov podliehajúca povinnosti územnej viazanosti výdavkov 80 % rozpočtu na produkciu.
37. Okrem toho v rámci oboch mechanizmov môže každá schéma obsahovať kritérium oprávnenosti vyžadujúce minimálny stupeň produkčnej činnosti na území členského štátu, ktorý pomoc poskytuje. Tento stupeň nesmie presiahnuť 50 % rozpočtu na produkciu.
38. V žiadnom prípade nemajú podľa práva EÚ členské štáty nijakú povinnosť ukladať povinnosť územnej viazanosti výdavkov.

4.4. Konkurencia pri lákaní veľkých zahraničných filmových produkcií

39. V čase prijatia oznámenia o kinematografii v roku 2001 sa len niekoľko členských štátov snažilo využiť pomoc pre film na pritiahnutie veľkých zahraničných filmových projektov, aby sa produkovali na ich území. Odvtedy niekoľko členských štátov zaviedlo schémy s cieľom v globálnej konkurencii s lokalitami a kapacitami na iných miestach, ako napríklad v Spojených štátoch, Kanade, na Novom Zélande či v Austrálii, prilákať produkcie veľmi atraktívnych filmov do Európy. Účastníci verejných konzultácií, ktorí predchádzali tomuto oznámeniu, sa zhodli, že takéto produkcie sú nevyhnutné na zachovanie kvalitatívnej audiovizuálnej infraštruktúry, prispievajú k plnému využitiu špičkového zariadených filmových štúdií, ich vybavenia a zamestnancov a prispievajú k šíreniu technológií a praktických a odborných poznatkov. Už čiastkové využívanie zariadení zahraničnými produkciami by prispelo k vybudovaniu kapacít, ktoré by sa mohli využívať aj na uskutočňovanie vysokokvalitných a atraktívnych európskych produkcií.
40. Pokiaľ ide o možný dosah na európsky audiovizuálny sektor, zahraničné produkcie môžu mať trvalý účinok, keďže tieto zvyčajne do veľkej miery využívajú miestnu infraštruktúru a miestnych hercov. Celkovo tak môžu mať pozitívny účinok na audiovizuálny sektor danej krajiny. Treba taktiež poznamenať, že mnohé z filmov sú napriek tomu, že sú považované za projekty z tretích krajín, v skutočnosti koprodukcie zahrňujúce aj európskych producentov. Preto by tieto dotácie zároveň prispeli k propagácii európskej kinematografie a k zachovaniu filmových zariadení pre národné produkcie.
41. Komisia preto zastáva názor, že takáto pomoc môže byť v zásade zlučiteľná s článkom 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ ako pomoc na podporu kultúry za rovnakých podmienok ako pomoc pre európsku produkciu. Keďže však výška pomoci pre veľké medzinárodné produkcie môže byť veľmi vysoká, Komisia bude sledovať ďalší vývoj tohto typu pomoci s cieľom zabezpečiť, aby sa hospodárska súťaž uskutočňovala hlavne na základe kvality a ceny a nie na základe štátnej pomoci.

4.5. Cezhraničné produkcie

42. Málokteré európske filmy sa distribuujú mimo územia, na ktorom boli vyrobené. Pravdepodobnosť toho, že európsky film sa bude distribuovať v niekoľkých členských štátoch, je väčšia v prípade

⁽¹⁾ Napríklad: Producent filmu s rozpočtom 10 miliónov EUR požiada o pomoc zo schémy poskytujúcej najviac 1 milión EUR na jeden film. Od producenta sa môže len očakávať, že 1,6 milióna EUR rozpočtu na produkciu minie na území štátu, ktorý pomoc poskytuje. Ak by však rozpočet filmu bol 2 milióny EUR a dostal by maximálnu výšku pomoci, na producenta by sa vzťahovala povinnosť územnej viazanosti výdavkov zodpovedajúca 80 % rozpočtu na produkciu.

koprodukcii, do ktorých sú zapojení producenti z viacerých krajín. Vzhľadom na dôležitosť spolupráce producentov z rôznych členských štátov pri produkcii európskych diel, ktoré sa premietajú vo viacerých členských štátoch, Komisia zastáva názor, že vyššia intenzita pomoci je oprávnená v prípade koprodukcii financovaných viac než jedným členským štátom, na ktorých sa podieľajú producenti z viac než jedného členského štátu.

4.6. Filmové dedičstvo

43. Filmy by mali byť zhromažďované, uchovávané a zostať dostupné pre budúce generácie na kultúrne a vzdelávacie účely ⁽¹⁾. V záveroch Rady pre vzdelávanie, mládež, kultúru a šport z 18. novembra 2010, ktoré sa týkali filmového dedičstva ⁽²⁾, sa členské štáty vyzvali, aby zaistili, že filmy, ktoré dostali podporu vo forme štátnej pomoci, budú uložené v inštitúcii filmového dedičstva, podľa možnosti spoločne so všetkým súvisiacim materiálom a príslušnými právami vo vzťahu k zachovaniu a kultúrnemu a nekomerčnému použitiu filmov a súvisiaceho materiálu.
44. Niektoré členské štáty zaviedli postup vyplácania poslednej splátky pomoci potom, ako inštitúcia filmového dedičstva potvrdí uloženie dotovaného filmu. Ukázalo sa to byť ako efektívny nástroj na presadenie zmluvnej povinnosti uloženia filmu.
45. Niektoré členské štáty vo svojich dohodách o grante zaviedli takisto ustanovenia, ktorými sa po dohodnutom období umožňuje použitie filmov financovaných z verejných prostriedkov na osobitné účely inštitúcií filmového dedičstva v rámci ich plnenia úloh verejného záujmu a za predpokladu, že to nie je v rozpore s bežným použitím filmu.
46. Preto by členské mali producentov podnecovať a podporovať v tom, aby uložili kópiu dotovaného filmu v inštitúcii štáty filmového dedičstva určenej financujúcim orgánom ⁽³⁾ na uchovanie, ako aj na špecifické nekomerčné použitie dohodnuté s držiteľom (držiteľmi) práv v súlade s právami duševného vlastníctva a bez toho, aby tým bolo dotknuté spravodlivé odmeňovanie pre držiteľa (držiteľov) práv, po dohodnutej lehote stanovenej v dohode o grante a takým spôsobom, že to nie je v rozpore s bežným použitím filmu.

5. POSUDZOVANIE ZLUČITEĽNOSTI POMOCI

47. Pri posudzovaní pomoci pre filmy a iné audiovizuálne diela Komisia na základe vyššie uvedeného overuje:
- po prvé, či schéma pomoci rešpektuje zásadu „všeobecnej oprávnenosti“, t. j. Komisia musí overiť, či schéma neobsahuje klauzuly, ktoré by boli v rozpore s ustanoveniami ZFEÚ z iných oblastí ako je štátna pomoc,
 - po druhé, či schéma spĺňa špecifické kritériá zlučiteľnosti pomoci, ktoré sú uvedené ďalej v texte.

5.1. Všeobecná oprávnenosť

48. Komisia sa musí najprv uistiť, že schéma pomoci rešpektuje zásadu „všeobecnej oprávnenosti“ tým, že overí, či podmienky oprávnenosti a kritériá na poskytnutie pomoci neobsahujú klauzuly, ktoré by boli v rozpore s ustanoveniami ZFEÚ týkajúcimi sa iných oblastí než je štátna pomoc. Zahŕňa to overenie toho, či je dodržaná zásada ZFEÚ zakazujúca diskrimináciu z dôvodu štátnej príslušnosti, ďalej zásada voľného pohybu tovaru, voľného pohybu pracovných síl, slobody usadiť sa, slobody poskytovať služby a voľného pohybu kapitálu (články 18, 34, 36, 45, 49, 54 a 56 a 63 ZFEÚ). Komisia presadzuje dodržiavanie týchto zásad v spojení s uplatňovaním pravidiel hospodárskej súťaže v prípadoch, keď ustanovenia, ktoré sú v rozpore s týmito zásadami, nemožno oddeliť od fungovania schémy.

⁽¹⁾ Odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady o filmovom dedičstve, Ú. v. EÚ L 323, 9.12.2005, s. 57.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 324, 1.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ Inštitúcie filmového dedičstva sú členskými štátmi určené na zhromažďovanie, uchovávanie a sprístupňovanie filmového dedičstva na kultúrne a vzdelávacie účely. V rámci uplatňovania odporúčania Európskeho parlamentu a Rady o filmovom dedičstve z roku 2005 členské štáty oznámili svoje inštitúcie filmového dedičstva. Súčasne platný zoznam je dostupný na: <http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/reg/cinema/institutions.pdf>

49. V súlade s vyššie uvedenými zásadami nesmie schéma pomoci napríklad vyhradiť pomoc výlučne pre štátnych príslušníkov daného členského štátu; požadovať od príjemcov, aby mali postavenie vnútroštátneho podniku založeného podľa vnútroštátneho obchodného práva (podniky založené v jednom z členských štátov a pôsobiace prostredníctvom stálej pobočky alebo agentúry v inom štáte musia byť tiež oprávnenými na účely poskytnutia pomoci; okrem toho požiadavka týkajúca sa agentúry by sa mala presadzovať len po vyplatení pomoci) alebo ukladať zahraničným spoločnostiam poskytujúcim služby súvisiace s výrobou filmu povinnosť, aby obchádzali podmienky smernice 96/71/ES, pokiaľ ide o ich vyslaných pracovníkov⁽¹⁾.

50. So zreteľom na špecifickú situáciu európskeho filmového sektora schémy podpory filmovej produkcie môžu byť:

- vyžadovať, aby sa do 160 % výšky pomoci, ktorá sa poskytla na produkciu daného audiovizuálneho diela, utratilo na území, na ktorom sa pomoc poskytuje, alebo
- vypočítať výšku pomoci poskytnutej na produkciu daného audiovizuálneho diela ako percentuálny podiel výdavkov na činnosti spojené s filmovou produkciou v členskom štáte, ktorý pomoc poskytuje, zvyčajne v prípade schém podpory vo forme daňových stimulov.

V obidvoch prípadoch môžu členské štáty podmieniť spôsobilosť na podporu minimálneho stupňa produkčnej činnosti na svojom území. Tento stupeň však nemôže presiahnuť 50 % celkového rozpočtu na produkciu. Okrem toho nesmie územná viazanosť v žiadnom prípade presiahnuť 80 % celkového rozpočtu na produkciu.

5.2. Osobitné kritériá posudzovania podľa článku 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ

51. Cieľom podpory produkcie európskych audiovizuálnych diel a zabezpečenia infraštruktúry potrebnej na ich produkciu a šírenie je formovanie európskych kultúrnych identít a posilnenie kultúrnej rozmanitosti. Účelom pomoci je teda podpora kultúry. Takáto pomoc môže byť zlučiteľná so zmluvou v súlade s článkom 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ. Podniky v sektore filmovej a televíznej produkcie môžu využívať aj iné druhy pomoci, ktoré sa poskytujú podľa článku 107 ods. 3 písm. a) a písm. c) ZFEÚ (napr. regionálna pomoc, pomoc malým a stredným podnikom, výskum a vývoj, pomoc pre odbornú prípravu alebo zamestnanosť), a to v medziach maximálnej intenzity pomoci v prípade kumulácie pomoci.

52. Pri schémach určených na podporu tvorby scenárov, vývoja, produkcie, distribúcie a propagácie audiovizuálnych diel, na ktoré sa vzťahuje toto oznámenie, Komisia pri posudzovaní zlučiteľnosti schémy so zmluvou podľa článku 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ preskúma pri audiovizuálnych dielach, ktorým bude poskytnutá pomoc, tieto kritériá:

1. Pomoc je určená priamo na realizáciu diela z oblasti kultúry. Každý členský štát prostredníctvom účinného overovacieho postupu, ktorý má zabrániť zjavným chybám, zaistí, aby obsah produkcie, na ktorú sa poskytuje pomoc, mal kultúrny charakter podľa jeho vnútroštátnych kritérií: buď výberom filmových návrhov napríklad prostredníctvom poroty alebo osoby poverenej výberom, alebo, v prípade, že nie je zavedený takýto postup výberu, určením zoznamu kultúrnych kritérií, s ktorými sa porovnáva každé audiovizuálne dielo.
2. Intenzita pomoci sa musí v zásade obmedziť na 50 % rozpočtu na produkciu s cieľom stimulovať bežné obchodné iniciatívy. Intenzita pomoci pre cezhraničné produkcie financované viac než jedným členským štátom, na ktorých sa podieľajú producenti z viac než jedného členského štátu,

⁽¹⁾ Smernica 96/71/ES Európskeho Parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1.

môže predstavovať až 60 % rozpočtu na produkciu. Náročné audiovizuálne diela ⁽¹⁾ a koprodukcie, do ktorých sú zapojené krajiny zo zoznamu DAC vydaného OECD ⁽²⁾, nepodliehajú týmto obmedzeniam. Filmy, ktorých jediné originálne znenie je v úradnom jazyku členského štátu s malým územím, nevelkou populáciou alebo nevelkou jazykovou oblasťou, možno z tohto hľadiska považovať za náročné audiovizuálne diela.

3. Pre pomoc na tvorbu scenárov alebo vývoj v zásade neexistuje žiadne obmedzenie. Ak sa však výsledný scenár alebo projekt skutočne použije na výrobu filmu, náklady na tvorbu scenára a vývoj sa následne premietnu do rozpočtu na produkciu a zohľadnia sa vo výpočte maximálnej intenzity pomoci pre dané audiovizuálne dielo podľa pododseku 2 tejto časti.
4. Na náklady na distribúciu a propagáciu tých audiovizuálnych diel, ktoré sú oprávnené získať pomoc na produkciu, sa môže tiež poskytnúť pomoc s rovnakou intenzitou, akú mala alebo mohla mať samotná pomoc na ich produkciu.
5. Okrem pomoci na tvorbu scenára, vývoj, distribúciu alebo propagáciu nie je povolená iná pomoc na osobitné činnosti spojené s produkciou. Následne sa pomoc nesmie vyhradiť na jednotlivé časti reťazca filmovej produkcie. Akákoľvek pomoc na produkciu určitého audiovizuálneho diela by sa mala poskytovať do jeho celkového rozpočtu. Producent by mal mať možnosť vybrať si, ktoré položky rozpočtu minie v ostatných členských štátoch. Tým sa má zabezpečiť, že pomoc má neutrálny stimulačný účinok. Viazanie pomoci na konkrétne jednotlivé položky filmového rozpočtu by mohlo mať za následok, že by sa takáto pomoc využila na účely uprednostňovania takých sektorov na vnútroštátnej úrovni, ktoré poskytujú práve tieto podporované položky, a takáto pomoc by bola nezlučiteľná so zmluvou.
6. Členské štáty by mali producentov podnecovať a podporovať v tom, aby uložili kópiu dotovaného filmu v inštitúcii filmového dedičstva určenej financujúcim orgánom na uchovanie, ako aj na špecifické nekomerčné použitie dohodnuté s držiteľom (držiteľmi) práv v súlade s právami duševného vlastníctva a bez toho, aby tým bolo dotknuté spravodlivé odmeňovanie pre držiteľa (držiteľov) práv, po dohodnutej lehote stanovenej v dohode o grante a takým spôsobom, že to nie je v rozpore s bežným použitím filmu.
7. Pomoc sa poskytuje transparentným spôsobom. Členské štáty musia na osobitnej webovej stránke alebo na osobitnej webovej stránke s vyhľadávaním informácií z viacerých webových stránok uverejniť aspoň tieto informácie: úplné znenie schválenej schémy pomoci a jej vykonávacie ustanovenia, názov príjemcu pomoci, názov a povahu činnosti alebo projektu, ktorým bola poskytnutá pomoc, výšku pomoci a intenzitu pomoci ako podiel celkového rozpočtu činnosti alebo projektu, ktorým bola poskytnutá pomoc. Takéto informácie musia byť uverejnené online po prijatí rozhodnutia o poskytnutí pomoci, musia sa uchovávať najmenej 10 rokov a byť k dispozícii širokej verejnosti bez obmedzení ⁽³⁾.
53. Na modernizáciu kín vrátane ich digitalizácie sa môže poskytnúť pomoc v prípade, že členské štáty vedia odôvodniť nevyhnutnosť, primeranosť a adekvátnosť takejto pomoci. Na tomto základe by Komisia posúdila, či je schéma v súlade so zmluvou podľa článku 107 ods. 3 písm. d) ZFEÚ.
54. Pri zisťovaní, či sa dodržiava maximálna intenzita pomoci, by sa mala vziať do úvahy celková výška verejnej podpory poskytnutej členskými štátmi na podporovanú činnosť alebo projekt bez ohľadu na to, či sa pomoc financuje z miestnych, regionálnych alebo celoštátnych zdrojov alebo zo zdrojov

⁽¹⁾ Napríklad krátke filmy, prvé a druhé filmy režisérov-debutantov, dokumentárne filmy, nízkorozpočtové alebo z komerčného hľadiska inak náročné diela. Podľa zásady subsidiarity je na každom členskom štáte, aby stanovil vymedzenie náročného filmu podľa vnútroštátnych parametrov.

⁽²⁾ V zozname DAC sa uvádzajú všetky krajiny a územia oprávnené na oficiálnu rozvojovú pomoc. K nim patria všetky krajiny s nízkymi alebo strednými príjmami v prepočte podľa hrubého národného dôchodku (HND) na obyvateľa podľa dokumentu, ktorý uverejnila Svetová banka, s výnimkou členov skupiny G8, členských štátov EÚ a krajín s určeným dátumom prístupu k EÚ. Zoznam obsahuje aj všetky najmenej rozvinuté krajiny (LDCs), ako ich vymedzuje Organizácia Spojených národov. Pozri http://www.oecd.org/document/45/0,3746,en_2649_34447_2093101_1_1_1_1,00.html

⁽³⁾ Tieto informácie by mali byť pravidelne aktualizované (napríklad každých šesť mesiacov) a majú byť dostupné vo voľne použiteľných formátoch.

Únie. Finančné prostriedky pridelené priamo v rámci programov EÚ, ako je napríklad MEDIA, bez účasti členských štátov v rozhodovaní o pridelení zdrojov, sa však nepovažujú za štátne zdroje. Preto sa tieto prostriedky pri zisťovaní dodržiavania stropu pomoci nezohľadňujú.

6. PRÍSLUŠNÉ OPATRENIA

55. Ako príslušné opatrenia podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ Komisia navrhuje, aby členské štáty uviedli svoje súčasné schémy financovania filmov do súladu s týmto oznámením do dvoch rokov od jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Členské štáty by mali potvrdiť Komisii do jedného mesiaca po uverejnení tohto oznámenia v úradnom vestníku, že súhlasia s navrhovanými príslušnými opatreniami. Ak Komisia nedostane žiadnu odpoveď, bude to považovať za vyjadrenie nesúhlasu dotknutého členského štátu.

7. UPLATŇOVANIE

56. Toto oznámenie sa bude uplatňovať od prvého dňa po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
57. Komisia bude uplatňovať toto oznámenie na všetky notifikované opatrenia pomoci, v súvislosti s ktorými má prijať rozhodnutie po uverejnení oznámenia v úradnom vestníku, a to aj vtedy, ak boli opatrenia pomoci notifikované pred uvedeným dátumom.
58. V súlade s oznámením Komisie o určení pravidiel uplatniteľných na posúdenie neoprávnene poskytnutej štátnej pomoci ⁽¹⁾ Komisia v prípade nenotifikovanej pomoci uplatní:
- a) toto oznámenie, ak sa pomoc poskytla po uverejnení tohto oznámenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*;
 - b) vo všetkých ostatných prípadoch oznámenie o kinematografii z roku 2001.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 119, 22.5.2002, s. 22.